

A Nemzetközi Jogi Egyesület budapesti konferenciája. A „Polgári Jog” októberi száma egész terjedelmében közölte azt a jelentést, amelyet Dr. Pósch Gyula, Dr. Baumgarten Nándor és Dr. Szladits Károly az aranyban és külföldi pénznemekben teljesítendő fizetések problémáiról a kongresszus elé terjesztettek. A jelentés körül kialakult vita anyagából azonban helyszüke miatt csak Dr. Pósch Gyula és Dr. Jacobi Andor felszólalásait ismertethetjük. A teljesség kedvéért a következőkben röviden ismertetjük a további felszólalásokat is.

Dr. Hevesi Illés azzal a helyzettel foglalkozott, mely előáll, ha nem a belföldi valuta szenved értékvesztéséget, hanem az a külföldi valuta, amelyben a felek éppen az értékállandóság biztosítása végett a szolgáltatást kirótták. Nézete szerint, ha a külföldi pénznem kikötésével a felek kétségen kívül az értékállandóság biztosítását célozták, úgy e külföldi pénznem értékvesztése esetén esedékességkor az adós belföldi pénznemben annyit tartozik teljesíteni, amennyit a szerződéskötéskor ugyancsak belföldi pénznemben kapott.

Dr. Schneller György hasonló álláspontot fejtett ki azzal a hozzáadással, hogy ha a felek akarata a körülményekből kivehetőleg nem valorizációra, hanem effektivitásra irányult, úgy az adós esedékességkor a külföldi pénznem esedékességkori árfolyamának megfelelő belföldi valutát lesz köteles szolgáltatni. Azonban ily esetben is figyelemmel kell lenni az illető külföldi valuta hivatalos belföldi jegyzése és külföldi értékelése közötti esetleges eltérésre.

Dr. Kováts Elemér az indexvaluta bevezetése mellett emelt szót és azt javasolta, hogy az Egyesület tartsa napirenden azt a kérdést, miként volna minden állam számára egy, az ottani különleges viszonyoknak megfelelő, indexvaluta jogilag megoldható.

H. van Krimpen (Amsterdam) figyelemmel arra, hogy 1929. óta nem annyira az egyes valuták értékelése, mint inkább az aranyérték és az áruindex között állott be eltolódás, azt javasolta, hogy a hosszú lejáratú tartozások átértékelésére nemzetközi séma állíttassék fel, amely százalékos táblázat szerint venné figyelembe ezeket az értékelődásokat. Egyébként *Hermann Ohse*-vel (Berlin) egyetértőleg azt a nézetet fejtette ki, hogy azok az államok, amelyek saját állampolgáraikat mentesítették az aranyklauzulák betartásától, idegen állampolgárokkal szemben nem helyezkedhetnek az aranyklauzula fenntartásának álláspontjára. *Prof. Ascarelli* (Padova) rámutatott arra, hogy Olaszország, illetőleg az olasz bíróságok az aranyzáradékot mindenkor védelemben részesítették. *Dr. Simon* (Berlin) azzal a helyzettel foglalkozott, amely Lengyelországban állott elő az aranyzáradékos kötelezettségek legújabb devalorizációja folytán. *Dr. Pasching* (Wien) a jogbiztonság érdekében szót emelt azzal a rendszerrel szemben, amely, — mint ez az Egyesült Államokban 1933-ban történt, — előbb megengedi az aranyzáradékok kikötését, utóbb azonban azoktól a jogérvényességet megvonja. Nézete szerint az ilyen rendelkezés leg-

alább is a külföldi hitelezőkre sohasem hathat ki, mert ellentétben áll a nemzetközi jog alapelveivel.

A konferencia *szakbizottsága* a magyar csoportnak októberi számunkban közölt jelentését változtatás nélkül tudomásul vette; a *teljes ülés* a maga részéről az egész kérdéskomplexumot az egyesület végrehajtóbizottsága elé utalta. N. E.

A Kereskedelmi Jog — 30 éves. Fennállásának harmincadik évfordulóját tartalmas jubiláris számmal ünnepelte laptársunk, a Kereskedelmi Jog. A bevezető cikk visszapillantást vet a lap megalakulására s a lefolyt három évtizedre; az ezt követő tanulmányokban hiteljogi irodalmunk tiz kiválósága s a külföldiek közül dr. Martin *Wassermann* hamburgi professzor foglalkozik a hiteljog és határterületeinek különböző aktuális kérdéseivel. *Doroghi Ervin*, *Kuncz Ödön* és *Nizsalovszky Endre* egyes részvényjogi kérdésekről írnak, *Balás P. Elemér* a film szerzőségének problémájáról, *Bátor Viktor* a valutatarozások átszámításáról, *Baumgarten Nándor* az I. L. A. konferenciájának határozatairól, *Bozóky Géza* az egységes váltótörvény egyes részéről, *Mayer Géza* a szabadalomsértésről, *Schuster Rudolf* a szabadalmi törvény revíziójáról, *Tury Sándor Kornél* az érdekmulas hatásáról a biztosítási szerződésekkel kapcsolatban s végül *Wassermann* professzor a versenyjognak a védjegyjogra való hatásáról. Kollégialis szeretettel köszöntjük jubileuma alkalmából laptársunkat, amelyről meg kell állapítanunk, hogy a lefolyt három évtizedben mindenkor élénk figyelemmel kísérte a hiteljog egész területét, bátran és gyakran eredményesen mutatott rá a fennálló jog hibáira vagy hiányaira s reméljük, hogy ezt a hivatását mostani vezetőinek: *Kuncz Ödön* egyetemi tanárnak és *Szente Lajos* ügyvédnek irányítása mellett továbbra is be fogja tölteni.

Megalakult az Ügyvédcthon betegsegélyezési csoportja. Október 15-én megkezdte működését az Ügyvédcthon betegsegélyezési intézménye, amelyben az egyesület minden tagja részt vehet, de *55 évesnél idősebb tagok csak ez évi október 31-ig vehetők fel.* Az évi díj 8.— pengő, melynek ellenében a tag bárhol igénybe vehető szanatóriumi, kórházi vagy klinikai kezeltetése esetében 30 napon át napi 8 pengő segélyt kap. Az egyesületnek már van néhány szanatóriummal megállapodása, amelynek alapján a tagok 8.— pengőért teljes szanatóriumi ellátmányban részesülnek. A tagok a hozzátartóikat is biztosíthatják, akik után havi 1.20 pengőt, 16 éven aluli gyermekeikért havi 70 fillért fizetnek és ez esetben 45 napra, kivételes esetben 60 napra van részükre biztosítva a napi 8 pengő segély. Részletes felvilágosítást az Országos Ügyvédcthon irodája nyújt. (V., Szemere-u. 10.)